

YARGITAY
7. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2013/22557
Karar No. 2014/3546
Tarihi: 11.02.2014

İlgili Kanun / Madde
6100 S. HMK. /Geç. 3.

- ***İŞ MAHKEMELERİNDEN VERİLEN KARARLARININ TEMYİZ SÜRESİNİN BÖLGE ADLİYE MAHKEMELERİ KURULUNA KADAR TEVHİM VE TEBLİĞDEN İTİBAREN 8 GÜN OLDUĞU***

ÖZETİ 6100 Sayılı HMK'nun geçici 3.madde 1.fikrasına göre; “Bölge Adliye Mahkemelerinin, 26/9/2004 tarihli ve 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesi uyarınca Resmi Gazete'de ilan edilecek göreve başlama tarihine kadar, 1086 sayılı Kanunun temyize ilişkin yürürlükteki hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.” 2.fikrasına göre; Bölge Adliye Mahkemelerinin göreve başlama tarihinden önce aleyhine temyiz yoluna başvurulmuş olan kararlar hakkında, kesinleşinceye kadar 1086 sayılı Kanunun 26/09/2004 tarihli ve 5236 sayılı Kanunla değişiklikten önceki 427 ilâ 454 ncü madde hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 5.maddesine göre iş mahkemesinden verilen kararlar tefhim ve tebliğ tarihinden itibaren 8 gün içinde temyiz olunabilir. Bu süre içinde temyiz dilekçesinin hakime havale edildikten sonra temyiz defterine kaydının yaptırılması ve harcının yatırılması gerekir. Temyiz süresi içinde temyiz dilekçesi ve temyiz defterine kaydedilmiş, ancak harç yatırılmamış ise, harç vetemyiz giderlerinin yatırılması için ilgili tarafa HUMK'nun 434/3.maddesi gereği 7 günlük kesin süre verilmesi gerekir. 8 günlük süre içinde temyiz edilmeyen (HUMK'nun 432/4), temyiz defterine kaydı yapılmayan (HUMK'nun 434/3) kararlar kesinleşmiş olur

Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen 01.04.2013 tarihli kararın davalı Belediye ve davalı Şirket tarafından, 10.05.2013 tarihli kararın davalı Belediye tarafından Yargıtayca incelenmesi istenilmekle, dosya incelendi, gereği görüldü:

1-6100 Sayılı HMK'nun geçici 3.madde 1.fikrasına göre; “Bölge Adliye Mahkemelerinin, 26/9/2004 tarihli ve 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesi uyarınca Resmi Gazete'de ilan edilecek göreve başlama tarihine kadar, 1086 sayılı Kanunun temyize ilişkin yürürlükteki hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.” 2.fikrasına göre; Bölge Adliye Mahkemelerinin göreve başlama tarihinden önce aleyhine temyiz yoluna başvurulmuş olan kararlar hakkında, kesinleşinceye kadar 1086 sayılı Kanunun 26/09/2004 tarihli ve 5236 sayılı Kanunla değişiklikten önceki 427 ilâ 454 ncü madde hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 5.maddesine göre iş mahkemesinden verilen kararlar tefhim ve tebliğ tarihinden itibaren 8 gün içinde temyiz olunabilir. Bu süre içinde temyiz dilekçesinin hakime havale edildikten sonra temyiz defterine kaydının yaptırılması ve harcının yatırılması gerekir. Temyiz süresi içinde temyiz dilekçesi ve temyiz defterine kaydedilmiş, ancak harç yatırılmamış ise, harç vetemyiz giderlerinin yatırılması için ilgili tarafa HUMK'nun 434/3.maddesi gereği 7 günlük kesin süre verilmesi gerekir. 8 günlük süre içinde temyiz edilmeyen (HUMK'nun 432/4), temyiz defterine kaydı yapılmayan (HUMK'nun 434/3) kararlar kesinleşmiş olur.

Öte yandan İş Mahkemesinden verilen kararların katılma yoluyla temyizine ilişkin 5521 sayılı Yasada bir hükümde bulunmadığı gibi süre tefhimle başladığından gerekçeli kararın ayrıca sonradan tebliğ

edilmiş olması tefhimle işleyen sürenin hukuksal sonuçlarını doğurmasına engel değildir. HMK'nun 103/1-4 maddesi gereğince hizmet akdi veya iş sözleşmesi sebebiyle işçilerin açtıkları davalar adli tatilde görülecek işlerden olduğundan adli ara vermede geçen günler süreye dahildir.

Somut olayda 01.04.2013 tarihli karar davalı Belediye vekilinin yüzüne karşı 01.04.2013 tarihinde usulüne uygun olarak tefhim edilmiştir. Davalı Belediye vekilinin temyiz talebinin 8 günlük temyiz süresinin son günü olan 09.04.2013 tarihi geçtikten sonra 13.05.2013 tarihinde yapıldığı temyiz defterine kayıt ve harç makbuzlarından anlaşıldığından davalı Belediye vekilinin 01.04.2013 tarihli karara yönelik temyiz dilekçesinin HUMK'nun 432/4. maddesi gereğince süre aşımından reddine karar verilmelidir.

2-Davalı Belediyenin 10.05.2013 tarihli tavzih kararına yönelik temyizine gelince;

Dava, işçilik alacağına davalı işverenlerden tahsili istemine ilişkindir.

Mahkemece davanın kısmen kabulüne karar verilmiş, davacı vekili 10.05.2013 tarihli dilekçesi ile gerekçeli karar hatalı olduğundan bu hususun tavzihen düzeltilmesini talep etmiş, mahkemece 10.05.2013 tarihli tavzih kararı ile hüküm fıkrasında düzeltme yapılmıştır. Bu karar davalı Belediye vekili tarafından süresi içinde temyiz edilmiştir.

Hükümün tavzihini düzenleyen HUMK'nun 455.(HMK'nun 305.) maddesinde hüküm yeterince açık olmaması veya icrasında tereddüt uyandırması, yahut birbirine aykırı fıkralar içermesi halinde, icrası tamamlanincaya kadar taraflardan her birinin hükümün açıklanmasını veya tereddüt ya da aykırılığın giderilmesini isteyebileceği, hüküm fıkrasında taraflara tanınan haklar ve yüklenen borçların tavzih yoluyla sınırlandırılmayacağı, genişletilemeyeceği ve değiştirilemeyeceği, hükümün tashihi düzenleyen HUMK'nun 459. (HMK'nun 304.)maddesinde ise hükümdeki yazı ve hesap hataları ile diğer benzeri hataların mahkemece resen veya taraflardan birinin talebi üzerine düzeltilebileceği bildirilmiştir. HUMK'nun 381-384. (HMK'nun 294-298.) maddelerine göre hakim hüküm vermeye o davadan elini çekmiş olur ve yargılamanın iadesine karar verilmedikçe veya hüküm temyiz edilip bozulmadıkça daha önce verilen kararın dışına çıkılacak biçimde, taraflardan birinin sorumluluğunu azaltamaz veya artıramaz.

Hükümlerin tashihi veya tavzihi bu kuralın dışında değildir.

Yerel mahkemece hüküm fıkrasındaki “bazı bölümlerin tavzih yolu ile “ değiştirilmesine ilişkin tavzih kararı hükümün değiştirilmesi niteliğinde olup tavzih niteliğinde olmadığından davalı Belediye vekilinin tavzih kararına yönelik temyiz itirazları kabul edilmeli ve 10.05.2013 tarihli tavzih kararı bozularak ortadan kaldırılmalıdır.

3- Davalı Şirketin 01.04.2013 tarihli hükme ilişkin temyizi yönünden; Davacı davalı şirket tarafından iş akdinin hiçbir gerekçe gösterilmeden ve savunması alınmadan, koşulları oluşmadan 4857 sayılı Yasa'nın 25/II. maddesi uyarınca feshedildiğini belirterek işçilik alacaklarının tahsilini istemiştir.

Davalı Belediye davacının alacağı bulunmadığı gibi, İş sözleşmesi Yasa'nın 25/II. maddesi uyarınca feshedildiğinden ihbar ve kıdem tazminatı alacağını da isteyemeyeceğini belirterek davanın reddini talep etmiştir.

Davalı şirket davanın reddine karar verilmesi gerektiğini savunmuştur.

Mahkemece, davanın ıslahen kabulüne dair hüküm kurulmuştur. Mahkemece davacı tarafından verilen tavzih dilekçesi üzerine, ek karar ile kararının hüküm fıkrasında düzeltme yapılmıştır.

Hakimin son oturumda tutanağa yazdırıp tefhim ettiği karar, esas karar olup, 6100 sayılı HMK'nun 298/2.maddesi gereğince sonradan yazılan gerekçeli kararın bu karara aykırı olmaması gerekir. Oysa 01/04/2013 günlü oturumda tefhim edilen kısa karar ile, gerekçeli kararın aykırı olduğu zaptın ve kararın incelenmesinden açıkça anlaşılmaktadır. Kısa kararda “Davacının davasının ıslahen kabulüne, 11/09/2012 tarihli ana rapor 29/03/2013 tarihli ek rapor gözönüne alınarak davacının 3.040,81 TL kıdem tazminatı, 1.197,29 TL ihbar tazminatı, 238,72 TL yıllık ücretli izin alacağı ile 641,45 TL UBGT alacağına ve takdiren %30 hakkaniyet indirimi yapılmış hali ile 10,017,01 TL fazla mesai alacağına davalılardan müştereken ve müteselsilen alınarak davacı tarafa verilmesine, hükmolunan kıdem tazminatına akdin fesih tarihinden itibaren işleyecek mevduata uygulanan en yüksek faiz, sair alacaklara ise dava ve ıslah tarihinden itibaren yasal faiz yürütülmesine” hükmedilirken, gerekçeli kararın hüküm fıkrasında “Davacının davasının ıslahen KABULÜNE, buna göre; 11.09.2012 tarihli ana rapor 29.03.2013 tarihli ek rapor göz önüne alınarak; a) 1.651,57 TL kıdem tazminatının akdin feshi tarihi olan 23.8.2010 tarihinden itibaren mevduata uygulanan en yüksek faiz ile birlikte davalılardan müştereken ve müteselsilen alınarak davacıya verilmesine, b) 200,00 TL ihbar tazminatı, 100,00 TL yıllık izin alacağı, 100,00 TL UBGT alacağına dava tarihi olan 09.12.2010 tarihinden itibaren, 997,29 TL ihbar tazminatı, 138,72 TL yıllık izin alacağı, 541,45 TL UBGT alacağı ve takdiren %30 hakkaniyet indirimi yapılmış hali ile 717,01 TL fazla mesai alacağına ise ıslah tarihi olan 01.04.2013 tarihinden itibaren işleyecek yasal faiz ile birlikte davalılardan müştereken ve müteselsilen alınmasına” karar verilmiştir.

Mahkemece verilen ek karar (tavzih kararı) ile yeni bir hüküm kurularak, karardaki maddi hatanın düzeltildiği açıklanmış ise de, tefhim edilen kısa karar ile gerekçeli karar arasında farklılık bulunması ve kısa karar ve gerekçeli karar arasındaki çelişkinin tavzih yolu ile ek karar verilerek giderilmesi mümkün olmadığından, Yargıtay İçtihatları Birleştirme Büyük Genel Kurulu'nun 10.04.1992 tarih ve 1991/7 esas,

1992/4 sayılı kararı gereğince mahkemece kısa karar ve gerekçeli karar arasında çelişki oluşturacak şekilde karar verilmiş olması usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

Kabule göre de, 6100 sayılı HMK'nun 26. maddesinde açıkça belirtildiği üzere "Hâkim, tarafların talep sonuçlarıyla bağlıdır; ondan fazlasına veya başka bir şeye karar veremez. Duruma göre, talep sonucundan daha azına karar verebilir." Somut olayda, davacı vekilinin ıslah dilekçesinde faiz talebi olmadığı halde, mahkemece ıslah ile istenen alacaklara faiz yürütülmesi, 6100 sayılı HMK'nun 26. maddesinde belirtilen taleple bağlılık kuralına aykırı olduğu gibi, işçilik alacaklarının zamanaşımına uğrayıp uğramadığı konusunda uyuşmazlık bulunup, davacı taraf 01.04.2013 tarihinde ıslah talebinde bulunmuş, 01.04.2013 tarihli duruşmada davalı vekilleri zamanaşımı savunmasında bulunmuştur. Mahkemece davalı Şirket vekilinin ıslah dilekçesine karşı yaptığı zamanaşımı defî dikkate alınmaksızın yazılı şekilde hüküm kurulması da hatalı olmuştur.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle davalı Belediyenin 01.04.2013 tarihli karara yönelik temyiz dilekçesinin süre aşımından reddine, temyiz harcının istek halinde davalı Belediyeye iadesine, davalı Belediyenin 10.05.2013 tarihli tenviz kararına yönelik temyiz itirazlarının kabulüyle 10.05.2013 tarihli tenviz kararının bozulup kaldırılmasına, davalı Şirketin 01.04.2013 tarihli karara yönelik temyiz itirazlarının kabulüyle temyiz olunan 01.04.2013 tarihli kararın yukarıda yazılı nedenle **BOZULMASINA**, bozma nedenine göre davalı Şirketin bu karara yönelik diğer temyiz itirazlarının incelenmesine şimdilik yer olmadığına, temyiz harcının istek halinde davalı Şirkete iadesine, 11.02.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.